

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.500/2023/5.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd neve1 ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd neve2 ügyvéd

ügyvéd címe2

A per tárgya: fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 10.P.23.022/2022/10.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és az alperes 2021. június 21. napján kelt határozat száma számú másodfokú fegyelmi határozatát hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül további 684.000 (hatszáznyolcvannégyezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a kereseteiben az alperes 2021. április 20. napján kelt határozat száma1 másodfokú fegyelmi határozatának az elsőfokú fegyelmi határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, továbbá az alperes 2021. június 21. napján kelt határozat száma számú másodfokú fegyelmi határozatának az elsőfokú határozat száma2 számú fegyelmi határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.

[2] Az alperes ellen kérelme a keresetek elutasítására irányult, mert megítélése szerint mind az eljárásjogi, mind az anyagi jogszabályoknak megfelelnek a határozatai.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes 2021. április 20. napján kelt határozat száma1 másodfokú fegyelmi határozatát az elsőfokú fegyelmi határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 36.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes országos sportági szakszövetség, a felperes pedig az alperes versenyzője. A felperes mint érintett versenyző a perbeli határozatokkal kiszabott másodfokú fegyelmi büntetésekkel szemben a sportról szóló 2004. évi I. törvény (Stv.) 14. § (2) bekezdése, 12. § (4) bekezdés d) pontja és (5) bekezdése alapján jogszerűen fordult a bírósághoz. Az elsőfokú bíróság az alperes 2021. április 20. napján kelt határozat száma1 másodfokú fegyelmi határozatát az elsőfokú fegyelmi határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, mivel megállapítása szerint az jogszabályba, illetve az alperes Fegyelmi Szabályzata rendelkezéseibe ütközik. A keresettel támadott 2021. június 21. napján kelt határozat száma számú másodfokú fegyelmi határozattal alperesnél lezárult fegyelmi eljárás tekintetében megállapította, hogy korábban az elnökség által elrendelt fegyelmi eljárás hibáit a felperesi képviselő észrevételére mintegy kijavítva az elsőfokú fegyelmi bizottság elnöke a 39/2004. (III.12.) Kormányrendelet (Korm. rend.) 4. § (1) bekezdése szerint rendelte el a fegyelmi eljárást és tűzte ki az elsőfokú

fegyelmi tárgyalást. Az elsőfokú bíróság felhívta a Korm. rendelet 6. § (1) és (2) bekezdését, az alperes Fegyelmi Szabályzatának 13. § (1) és (3) bekezdését és megállapította, hogy a felperes képviselője az elsőfokú fegyelmi tárgyaláson részt vett, a tárgyaláson megismerhette az eljárás során benyújtott bizonyítékokat, lehetősége volt nyilatkozatainak megtételére, továbbá csatolta írásbeli védekezését. Így arra a megállapításra jutott az elsőfokú bíróság, hogy az alperes nem sértette meg az eljárása során a Fegyelmi Szabályzatának 13. § (1) bekezdésében írtakat. Rámutatott arra, hogy az alperes a mérlegelési jogkörében ítélte meg úgy, hogy a rendelkezésére álló bizonyíték elegendő arra, hogy abból levonja következtetéseit, és megállapítsa, hogy a felperes a versenyzői engedélye nélkül ment be annak szobájába és ott engedély nélkül tartózkodott. Így az eljárást nem tartotta a Korm.rendelet 6. § (1) és (2) bekezdésébe, a Fegyelmi Szabályzat 13. § (1) és (3) bekezdésébe ütközőnek. A másodfokú fegyelmi eljárásra vonatkozóan a Korm.rendelet 3. § (1) bekezdés e) pontja és a Fegyelmi Szabályzat 17. § (2) bekezdése kizáró rendelkezéseket tartalmaz. A másodfokú fegyelmi tárgyalásról készült jegyzőkönyv alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az elnökségi ülés fegyelmi ügygel kapcsolatos napirendi pontjának megvitatása előtt az elnök felhívta a résztvevő figyelmét, hogy akik az elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai voltak, azok nem vehetnek részt a szavazásban. A jegyzőkönyvből arra a megállapításra jutott még, hogy az elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai a fegyelmi ügygel kapcsolatban nem szólaltak fel, nem nyilatkoztak a fegyelmi ügy másodfokú eljárásában, elbírálásában a döntéshozatalban nem vettek részt. Ezért az alperes nem sértette meg a Korm.rendelet és Fegyelmi Szabályzat fenti rendelkezéseit. A felek egyező állítása alapján tényként állapította meg, hogy a videofelvételen a felperes látható, amint bemegy a szobába, majd onnan negyvenöt perc múlva egyedül távozik. Az elsőfokú bíróság kiemelte az alperes autonómiáját, így azt, hogy mérlegelési jogköre bíróság által nem bírálható felül, így nem bírálható felül az sem, hogy a Fegyelmi Szabályzat 2. § e) pontjában fegyelmi vétség meghatározásánál mit tekint az alperes olyan egyéb oknak, amely a sportolóhoz nem méltó magatartásnak minősül. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a rivalisa, a vele rossz viszonyban lévő versenytársa szállodai szobájába a Világkupa alatt ment be engedély nélkül, mellyel összefüggésben terjed ki az eltiltása sporttevékenységre, versenyzésre, edzőtáborban való részvételre, edzésre, edzésen való részvételre, így nem sérült a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés f) pontja, illetőleg (5) bekezdése. A felperes által hivatkozott levélben foglaltak alapján az elsőfokú bíróság nem látta megállapíthatónak az alperes elnökének a másodfokú fegyelmi bizottság elnökének elfogultságát, így nem látta megsértettnek a Fegyelmi Szabályzat 7. § (4) bekezdés c) pontját. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint sem az Stv., sem a Korm.rendelet, sem az alperes Alapszabálya, Fegyelmi Szabályzata nem zárja ki az elsőfokon kiszabott büntetés súlyosbítását a másodfokú fegyelmi szerv által, ugyanakkor lehetőséget ad az elsőfokú büntetés megváltoztatására. Így nem látta jogszabálysértőnek, hogy az elsőfokon kiszabott büntetést az alperes mérlegelési jogkörében súlyosbította. Azt, hogy a másodfokú fegyelmi határozat a büntetés kiszabásával kapcsolatban a szavazati arányt nem tartalmazta, megítélése szerint nem vezet a határozat hatályon kívül helyezéséhez. Mindezek alapján a határozat száma számú másodfokú fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésére jogszabály, illetőleg az alperesi Alapszabály, Fegyelmi Szabályzat megsértése hiányában nem látott alapot. A pernyertesség, pervesztesség arányát azonosnak tekintette, így a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott a perköltségről.

[4] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatását, a keresetének teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát, így a határozat száma számú másodfokú fegyelmi határozatnak az elsőfokú fegyelmi határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új

eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Mindezen túlmenően a perköltségre vonatkozó rendelkezést is támadta fellebbezéssel. Rámutatott az ítéleti tényállás téves, nem bizonyított megállapításaira, amelyek azt támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság nem értette meg az alperesi sportszövetség működését. Az alperesi védekezésből is az következik megítélése szerint, hogy az alperes elismerte, miszerint a szobalátogatás a sporttevékenységen kívüli cselekmény. Rámutatott, hogy a korábbi másodfokú fegyelmi szerv döntése, határozata nem került visszavonásra, a bíróság sem állapította meg jogsértő jellegét. Továbbá a Fegyelmi Szabályzat 10. § (1) bekezdés szerint fegyelmi eljárást csak fegyelmi eljárás elrendelése után szabad folytatni. A Korm. rendelet 4. § (2) bekezdése alapján pedig nyolc nap áll rendelkezésre az eljárás alá vont értesítésére a fegyelmi eljárás megindításáról. Mindezekre tekintettel hangsúlyozta, hogy az alperes 2021. május 10-én kapta a bejelentést és a fegyelmi bizottság elnöke csak május 21-én rendelte el a fegyelmi eljárást. Hivatkozott a Korm. rendelet 6. § (2) bekezdésére miszerint a fegyelmi tárgyaláson a tényállás tisztázása érdekében bizonyítást kell lefolytatni. Indítványozta a felperes megidőzését, amelyet mind az alperes, mind az eljáró bíró mellőzött és nem is indokolta. Nem kerültek meghallgatásra tanúk, egyéb személyek, amit egyébként a fegyelmi bizottság kötelezettségeként sorol fel a Fegyelmi Szabályzat 12. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése. Határozott véleményének adott hangot, hogy a büntetés kiszabásánál kétséget kizáró bizonyítással és nem mérlegeléssel kell dönten. Csak versenyző1 írásos bejelentéséből, ráadásul ismeretlen személy ellen, megállapítani, hogy engedély nélkül ment be a felperes a szobájába, megalapozatlan. Rámutatott, hogy a felperes úti jelentése nem szól szobalátogatásról, a kamerafelvétel azt nem bizonyítja, hogy engedéllyel vagy engedély nélkül ment be a szobába a felperes. Utalt a felperes írásbeli védekezésére, miszerint őt hívták a szobába. Érvelt amellet, hogy a másodfokú fegyelmi szerv tagjai az elsőfokú eljárásban részt vettek, továbbá, hogy kizártság, illetve összeférhetetlenség is fennállt. Az elsőfokú fegyelmi bizottság elnöke személy3, tagjai elnök2 és személy2, mindketten a másodfokú szerv, az elnökség tagjai, akik részt is vettek a másodfokú eljárásban. Rajtuk kívül vett részt a másodfokú eljárásban személy5 is, aki versenyző1 edzője. Kiemelte, hogy a másodfokú eljárásról készült hangfelvételt az alperes megsemmisítette, a másodfokú határozat nem tartalmazza a szavazati arányt, tehát nem állapítható meg, hogy kik vettek részt a szavazásban. A másodfokú határozat felsorolja, hogy kik hozták meg a másodfokú döntést, köztük két felügyelőbizottsági tag és személy5. Mindezen túlmenően rámutatott arra, hogy csak konkrét, vagy jól beazonosítható cselekményeket kell, lehet szabályzatba foglalni és csak így lehet betartatni, nem ismert magatartás visszaélészerű joggyakorlást valósíthat meg, így az egyéb módon elkövetett fegyelmi vétséget nem tartotta beazonosíthatónak. A szállodai szobába történő bemenete még ha bizonyított is lenne, megítélése szerint nem köthető sporttevékenységhez, így sportfegyelmi következménye sem lehet, mivel fegyelmi eljárást csak sporttevékenység körében elkövetett fegyelmi vétség esetén lehet lefolytatni. Utalt az alperesi törvényes képviselő sorozatos jogszabálysértéseire, a felperes elleni fegyelmi eljárásokban, ami megítélése szerint egyúttal az elfogultságát is bizonyítja. Álláspontja szerint a kérelemhez kötöttség elve a fegyelmi eljárásra is irányadó, figyelemmel a Fegyelmi Szabályzat 16. § (1) bekezdés b) pontjára is. A másodfokú fegyelmi határozatban súlyosító körülményt nem nevesítettek. Megítélése szerint az elkövetett szabálysértések között van olyan, amelyek további bizonyítás nélkül nem elbírálhatók, illetőleg szükséges lehet a tényállás további tisztázása, erre terjesztette elő a másodlagos kérelmét. A fellebbezésének elutasítása esetére kérte az elsőfokú ítélet szerinti perköltségről történt döntésének a felülvizsgálatát. Álláspontja szerint a tényvázlatban, költségjegyzékben tételesen az elvégzett munkát és díjait igazolta, a felszámított óradíj nem túlzott. Kimutatta, hogy pernyertesség-pervesztesség viselt munkadíja között jelentős aránytalanság áll fenn, mindezek alapján kérte annak megállapítását, hogy míg

az alperest a pernyertességére tekintettel az IM. rendelet szerinti munkadíj, addig az őt a sajátjára tekintettel 970.000 forint munkadíj illeti.

[5] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Megítélése szerint a fellebbezésre tekintettel nincs olyan ok, amely alapot adna az ítélet megváltoztatására. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megértette és pontosan rögzítette a tényeket. Nem tulajdonított jelentőséget annak az ügy érdemi megítélése szempontjából, hogy a fegyelmi bizottság elnöke május 21-én rendelte el a fegyelmi eljárást. A határidő túllépés nem jár jogvesztéssel, nem évül el a fegyelmi felelősség. Kiemelte a felperes beszámolójában foglaltakat, amelyre is tekintettel szükségtelennek tartotta a szembesítést és további eljárási cselekmény lefolytatását. Hangsúlyozta, hogy a másodfokú eljárásról készült hangfelvételt, figyelemmel annak leírására, amit nem kellett megőrizni, a fegyelmi határozatnak nem kell szavazati arányt tartalmaznia, nem jogszabálysértő, hogy a fegyelmi bizottság megválasztott tagjai egyben alperes elnökségének a tagjai is és hogy személy6 elfoglaltságának kérdése eddig nem volt a kereset tárgya. Kifejtette, hogy a felperes tévesen ítéli meg, mi lehet, mi nem a sportfegyelmi felelősség tárgya. A felperes által sérelmezett fegyelmi szabályzati rendelkezés nem jogszabálysértő. A kérelemhez kötöttség elvét sem az Stv., sem a Korm. rendelet, sem a Fegyelmi Szabályzat nem tartalmazza. A perköltség vonatkozásában is helytállónak tartotta az elsőfokú bíróság döntését.

[6] A felperes vitatta az alperes fellebbezési ellenkérelmében írtakat és fenntartotta a fellebbezésében írtakat.

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 376.§ (1) bekezdés alapján – a felek tárgyalás tartása iránti kérelme hiányában – a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

[9] Fellebbezéssel nem volt támadott az elsőfokú bíróság érdemi döntése az alperes határozat számal fegyelmi határozata tekintetében, így azt nem érinthette a másodfokú bíróság. Az ítéltábla a Pp. 358. § (5) bekezdésre és 370. § (1) bekezdésre tekintettel a fellebbezési kérelemhez kötötten bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét. Így elsődlegesen a keresettel támadott határozat száma számú másodfokú fegyelmi határozat jogszabályba, alapszabályba és Fegyelmi Szabályzatba ütközését vizsgálta, a fellebbezési kérelemhez kötötten. Fellebbezés az ítélet indokolásának a jogerős érdemi döntést érintő részét nem támadta. Bár a fellebbezésben hivatkozott a felperes az ítélet indokolásának a jogerőre emelkedett érdemi elsőfokú döntéssel elbírált fegyelmi határozatot érintő és abban releváns részének téves voltára, azonban e tekintetben kifejezett fellebbezési kérelem hiányában a másodfokú bíróság e körben az ítélet indokolását nem bírálhatta felül.

[10] Tény, hogy az alperes fegyelmi eljárást folytatott le a felperessel szemben, amelynek eredményeként hozta meg a keresettel támadott és a jelen fellebbezési eljárás tárgyát képező fegyelmi határozatot. A másodfokú bíróság elsődlegesen arra mutat rá, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes az alperes által meghozott határozat száma számú másodfokú fegyelmi határozattal szemben keresetindításra jogosult volt. A felperes által a keresetlevélben megjelölt a fegyelmi eljárásra vonatkozó jogszabály, alapszabály és fegyelmi szabályzati rendelkezések megsértésének megvalósulását kellett a bíróságnak vizsgálnia.

[11] A sportfegyelmi eljárásra az Stv. és a Korm. rend., továbbá az Stv. 14. § (3) bekezdésére figyelemmel az Stv. és a Korm. rendelet alapján az alperes által megalkotott Fegyelmi Szabályzat rendelkezései voltak irányadók. Az Stv. 14. § (3) bekezdés értelmében az Stv. és Korm. rend. alapján a fegyelmi eljárás részletszabályait alkothatta meg az alperes a Fegyelmi Szabályzatban. Ebből az is következik, hogy az Stv. és Korm. rend. kifejezett rendelkezésével nem lehetnek ellentétben a Fegyelmi Szabályzat rendelkezései. A Korm. rend. 4. § (1) bekezdése szerint a sportfegyelmi bizottság elnöke indíthatja meg a sportfegyelmi eljárást. Ezzel szemben az alperes Fegyelmi Szabályzata 10. § (2) bekezdése értelmében az elnökség vagy az elnök rendeli el írásbeli határozattal a sportfegyelmi eljárást. Az alperes Fegyelmi Szabályzata a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult személye tekintetében így nem felelt meg maradéktalanul a Korm. rend. 4. § (1) bekezdésének, hiszen további szervnek is jogosultságot biztosított a fegyelmi eljárás elrendelésére, holott erre a jogszabály nem adott lehetőséget. A részletszabályok alperesi autonómiába tartozó megalkotásának lehetősége nem jelentett felhatalmazást arra az alperesnek, hogy a kifejezett jogszabályi rendelkezéstől eltérjen.

[12] A rendelkezésre álló adatok szerint az alperes a saját fegyelmi határozatában foglaltak alapján az elnökség rendelte el a felperessel szemben a fegyelmi eljárást, majd utóbb az elmaradt fegyelmi tárgyalást követően 2021. május 21-én az elsőfokú fegyelmi bizottság elnöke is elrendelte a fegyelmi eljárást és tűzte ki az elsőfokú fegyelmi tárgyalást május 27-ére, amely megtartásra került és az elsőfokú fegyelmi határozat meghozatalával zárult. Az elsőfokú bíróság által írt eljárási hiba kijavítása nem értelmezhető, figyelemmel a Korm. rend. felperes által felívott 4. § (2) bekezdésére, amelynek és az itt írt határidőnek a megtartottságát az elnök általi eljárás megindításától kell számítani. Az nem vitás, hogy a 2021. május 27-i elsőfokú fegyelmi tárgyaláson a felperes képviselője részt vett, nyilatkozat tételére és bizonyítékok előterjesztésére lehetősége volt. A Korm. rend. 6. § (2) bekezdés a tárgyaláson történő bizonyítás lefolytatását írja elő, amelynek része lehet a tanú meghallgatás és tárgyi bizonyítékok beszerzése. A jegyzőkönyv szerint a felperes nem volt elzárva attól, hogy a Fegyelmi Szabályzat 13. § (1) bekezdésnek megfelelően előterjessze védekezését, bizonyítékait. Az elsőfokú fegyelmi bizottság jogosult és köteles a bizonyítás lefolytatására. Az elsőfokú fegyelmi bizottság elegendőnek tartotta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, így határozatot hozott. A határozat elleni fellebbezés folytán a másodfokú fegyelmi eljárásra kötelező rendelkezést tartalmaz a Korm. rend. 3. § (1) bekezdés a) pontja, amely kimondja, hogy a sportfegyelmi bizottság eljárásában és döntéshozatalában nem vehet részt a másodfokú eljárásban az, aki az elsőfokú eljárásban a sportfegyelmi bizottság elnöke, tagja volt. Az alperes Fegyelmi Szabályzata is rögzíti, hogy az alperes másodfokú szerve az elnökség, és nem vehet részt a fellebbezés elbírálásában aki az elsőfokú fegyelmi határozat meghozatalában részt vett. Ez olyan, az eljáró szervvel szembeni garanciális szabály, amely

betartásának egyértelműen ki kell derülnie a fegyelmi eljárás irataiból. A másodfokú eljárásra a kizárás nem csak a döntéshozatalban való részvételre, hanem a teljes másodfokú eljárásra kiterjed. Mindebből következően az alperes 16 tagú elnökségének azon tagjai, akik részt vettek az elsőfokú fegyelmi határozat meghozatalában, az elnökségi ülés azon részében, amely megtárgyalta a felperesnek az elsőfokú fegyelmi határozat elleni fellebbezését nem lehetett jelen, majd a határozat meghozatalában sem vehetett részt. A rendelkezésre álló 2021. június 21-i elnökségi ülés jegyzőkönyvéből az derül ki, hogy 16 fő vett részt az elnökségi ülésen, majd tartalmazza az elnök felhívását arra, hogy az elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai nem vehetnek részt a szavazásban. Tény, hogy az alperes elnökségének olyan tagjai is voltak, akik az elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai, és részt vettek a felperessel szembeni elsőfokú fegyelmi határozat meghozatalában. A 2021. június 21-i elnökségi ülés jegyzőkönyvében rögzített felhívás nem felelt meg sem a Korm. rend., sem az alperes fegyelmi szabályzatának előbb megjelölt rendelkezéseinek, mivel a kizárás nemcsak a szavazásra, azaz a határozathozatalra, hanem a teljes másodfokú eljárásra, így a másodfokú fegyelmi tárgyalásra is vonatkozik. A jegyzőkönyvből a határozat szavazati aránya és az megállapítható, hogy 14 szavazat érkezett. Ezen túlmenően az nem került rögzítésre és így nem is állapítható meg kétséget kizáró módon, hogy kik vettek részt a másodfokú fegyelmi eljárásban, az elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai elhagyták-e az elnökségi ülést a felperes fegyelmi ügyének megtárgyalása során, ténylegesen kik adták le a szavazatukat a határozathozatal során. Önmagában az, hogy a jegyzőkönyv nem rögzített felszólalást, nyilatkozatot azon személyek részéről, akik a fegyelmi bizottság tagjai is voltak, nem ad alapot annak kétséget kizáró megállapítására, hogy nem is vettek részt a másodfokú fegyelmi eljárás lefolytatásában és a másodfokú fegyelmi határozat meghozatalában. Ebből következően nem volt kétséget kizáró módon megállapítható a másodfokú fegyelmi eljárásra jogszabályban és azzal egyezően az alperes fegyelmi szabályzatában meghatározott kizárás betartottsága. Ez olyan lényeges és az egész eljárásra kiható garanciális szabály megsértését jelenti, amely a fegyelmi eljárás törvényességét megkérdőjelezi és így önmagában a bírósági beavatkozásra alapot ad, az Stv. szerint megfelelően alkalmazandó Ptk. 3:37. § (1) bekezdés alapján a keresettel támadott másodfokú fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésének volt helye. Ebből következően a felperes által megjelölt további jogszabályi és fegyelmi szabályzati rendelkezések megsértését már nem kellett a másodfokú bíróságnak vizsgálnia.

[13] Az Stv. 14. § (2) bekezdés értelmében a másodfokú fegyelmi büntetéssel szemben az ott meghatározott személyt megillette a bírósághoz fordulás joga. A kereset és ennek alapján a bíróság döntése tekintetében az Stv. és a Korm. rend. nem írja elő, hogy mire hivatkozással terjesztheti elő a megtámadásra jogosult a keresetet a kiszabott másodfokú fegyelmi büntetéssel szemben és a bíróság milyen határozatot hozhat, ezért az Stv. rendelkezése hiányában megfelelően alkalmazandók a Ptk. egyesületekre vonatkozó szabályai, így a Ptk. 3:37. §-a. Az Stv. sportfegyelmi eljárásra vonatkozó rendelkezései alapján az alperesnek a fegyelmi eljárásban hozott határozata az első- és másodfokú határozat, amelyből következőn a másodfokú fegyelmi határozat az elsőfokú fegyelmi határozattól nem független, azok együttesen értelmezhetők és eredményezik az alperes által hozott fegyelmi döntést. A Stv. pedig a másodfokú fegyelmi büntetéssel szemben engedi a bírósághoz fordulást. A Ptk. 3:37. § (1) bekezdés második fordulata megfelelő alkalmazásával az Stv. 14. § (2) bekezdése akként értelmezhető, hogy a másodfokú alperesi sportfegyelmi határozat tárgyában hozhat a bíróság döntést. Amennyiben az alperes által lefolytatott (első- és másodfokú) fegyelmi eljárás során az alperes által meghozott határozat jogszabályt, alapszabályt, vagy fegyelmi szabályzatot sért, a bíróság a támadott másodfokú fegyelmi határozat hatályon kívül helyezéséről rendelkezhet, és amennyiben nem rendeli el új határozat

meghozatalát, abban az esetben a másodfokú határozat hatályon kívül helyezése kihat az elsőfokú határozatra is, annak külön kimondása nélkül is. A másodfokú fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésével a bíróság a fegyelmi döntést semmisíti meg a Ptk. 3:37. § (2) bekezdés első fordulatra is tekintettel. A másodfokú fegyelmi határozat bíróság általi hatályon kívül helyezése ezért nem eredményezi az alperes elsőfokú fegyelmi szerve által hozott határozat fennmaradását, mivel az nem tartalmazott a másodfokú határozattól független fegyelmi döntést. A másodfokú fegyelmi határozat bíróság általi hatályon kívül helyezésével az elsőfokú fegyelmi határozatból írt jogkövetkezmény nem származhat. Mindennek értelmében a bíróságnak külön nem kellett rendelkeznie a másodfokú fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése mellett, annak az elsőfokú fegyelmi határozatra való kiterjedéséről.

[14] A kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (1) bekezdés szerint az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és az alperes 2021. június 21. napján kelt határozat száma számú másodfokú fegyelmi határozatát hatályon kívül helyezte.

[15] A felperes így pernyertes lett mind a két kereseti kérelme tekintetében, továbbá a fellebbezése is eredményes volt, ezért a perköltség viselésére mind az első-, mind a másodfokú eljárásban a Pp. 83. § (1) bekezdése volt az irányadó. A felperes a Pp. 80. § értelmében a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült költségeit számíthatja fel perköltségként. A felperes mind a két kereseti kérelme vonatkozásában felszámította az alperes előtt folyamatban volt fegyelmi eljárással összefüggésben felmerült költségeit is (nyilatkozatok, első, másodfokú fegyelmi tárgyaláson részvétel, fellebbezés elkészítése) $330.000 + 160.000 = 490.000$ forintban. Az Stv. 14. § (2) bekezdése alapította meg a felperes keresetindítási jogosultságát az alperes másodfokú fegyelmi határozatával szemben. Ebből következően az alperes előtti fegyelmi eljárásban felmerült költség nem hozható okozati összefüggésbe a felperes bírósághoz fordulási jogának érvényesítésével, hiszen csak a másodfokú fegyelmi döntéssel szemben nyílt meg a bírósághoz fordulás joga. Ezért a Pp. 80. §-ban meghatározott feltétel hiányában az elő- és másodfokú fegyelmi eljárásban felmerült költségeit a felperes a jelen perben perköltségként nem számíthatta fel. Ezen túlmenően a Korm. rend. 12. § (1) bekezdés szabályozza az alperesnél lefolytatott fegyelmi eljárásban felmerült költségek viselését. Ezért a 490.000 forint nem volt felszámítható a felperes elsőfokú eljárásban felmerült perköltségeként.

[16] Ezen túlmenően is a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdés alapján felszámított ügyvédi munkadíj $2.600.000 - 490.000 = 1.670.000$ forint volt, amely a másodfokú bíróság megítélése szerint nem áll arányban a meg nem határozható pertárgyértékre is figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenységgel. Ezért az IM. rendelet 2. § (2) bekezdés alkalmazásával mérsékelte az ügyvédi munkadíj mértékét a másodfokú bíróság az alábbi indokokra tekintettel: a felperes két – összefüggést mutató - másodfokú fegyelmi határozattal szemben terjesztett elő kereseteket, amelyeket egyesítést követően bírált el az elsőfokú bíróság, majd a másodfokú bíróság a részjogerő folytán már csak egy tekintetében határozott. A felperesi képviselő a költségjegyzékben a peres eljárás és a keresetlevél elkészítésére is külön díjat számított fel. Elsőfokon több tárgyalás került megtartásra, azonban az ügy nem volt bonyolult megítélésű. A beadványok száma és tartalma sem indokolt több órás, akár fél munkanapot is kitevő tevékenységet. A jelen másodfokú eljárásban tárgyalás

tartására nem került sor. Mindezeket mérlegelve a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak az első- és másodfokú eljárásra mindösszesen 600.000 forintot látott a másodfokú bíróság megállapíthatónak. A felperesi képviselő áfa fizetésre nem köteles. A felperesnek költsége merült fel a megfizetett kereseti és fellebbezési illetékekkel. Az elsőfokú bíróság 36.000 forint kereseti illetéket megítélt, ezért a további 36.000 forint + 48.000 forint illeték, mint költség megfizetéséről kellett a másodfokú bíróságnak határoznia. Így adódott ki a $600.0000 + 36.000 + 48.000 = 684.000$ forint további első- és másodfokú perköltség.

Budapest, 2023. november 7.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes s.k.
bíró